

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 37. Papa Imperatorem excommunicatum denunciat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66406)

Sæcul. XIII.
A. C. 1227.

§. XXXVII.

*Papa Imperatorem excommunicatum
denunciat.*

*vit. ap. Rain.
n. 29.*

At, cum Gregorio Papæ persuasum esset, Imperatorem valetudinem fingere, indignans tot moras necti, post promissa adeo solemnia, eum excommunicatum denunciavit, hoc Ritu. In Festo S. Michaelis Archangeli, die vigesima nona Septembris, anno millesimo ducentesimo vigesimo septimo, Anagninæ, in majore Ecclesia, vestibus Pontificalibus de more indutus, venerabilibus Fratribus Cardinalibus, Episcopis, aliisque Prælati assistentibus, sermonem exorsus est in illa verba: *Neesse est, ut veniant scandala.* Tum, postquam Michaelem Archangelum de Dracone triumphantem induxisset, Fridericum Imperatorem, excommunicationis censura innodatum, publice declaravit; quod frequenter monitus votum exequi recusaret, adjecitque, eum incurrisse in sententiam ab Honorio Papa latam, cui se sponte submisisset, nisi intra præstitutum tempus iter in Palæstinam susciperet. Pontifici, deinde Romam reverso, misit Imperator Nuncios, Archiepiscopos Regiensem, & Bariensem, Ducem Spoletanum, & Comitem Melitensem, qui Dominum suum

*Sup. n. 9.
Ric. S. Ger.
p. 990.*

suam excusarent. Sed Papa cunctis, Sæcul. XIII.
 quæ de Imperatoris morbo referebant, A. C. 1227.
 fidem non habens, congregatis Romæ,
 quotquot potuit, Italiæ, atque ipsius Si- I. ep. 177.
 cilie Præsulibus, in Octava S. Martini, to. II. Conc.
 videlicet die decima octava Novembris, p. 312. ex
 excommunicationis, in Imperatorem in- Math. Par.
 tortæ, sententiam confirmavit. Tum
 Epistola Encyclica ad omnes Episcopos
 data, refert, quoties profectionem pro-
 misisset, & distulisset Fridericus, qui sibi
 ipsi mensem Augustum anni millesimi
 ducentissimi vigesimi septimi, tanquam
 terminum ultimum, posuisset. Postea
 subjungit: *Nunc vero, quomodo tot pro-*
missa impleverit, advertite. Nam cum,
ipso jubente, & metu excommunicatio-
nis compellente, multa Cruce signatorum
millia, statuto tempore, ad portum Brun-
dusi properassent, quia civitatibus aliis
ferè omnibus, in portibus constitutis, Im-
perator offensus gratiam suam subtra-
xerat, tamdiu exercitum Christianum
in æstivi fervoris incendio, & corrupto
aere detinuit, ut non solum magna pars
plebis, sed etiam haud pauci Nobilium &
Magnatum peste, siti, ardoris vebemen-
tia, multisque aliis ærumnis confecti
expiraverint. Quorum numerum Epi-
scopi urbium Andegavi & Augustæ Vin-
delicorum auxerunt. Pars magna, mor-
bis affecta, rediens, in viis, & silvis, &

Sæcul. XIII. *montibus occubuit. Reliqui, licentia ab*
A.C. 1227. *Imperatore ægre obtenta, licet naues*
ad transitum sufficientes non adessent, in
Festo tamen Nativitatis Beatæ Virgi-
nis, cum jam tempus immineret, quo na-
ves a transmarinis partibus revertere-
tur, maria sulcare ceperunt, ac pro
nomine Jesu Christi discrimini se com-
miserunt, credentes, Imperatorem baud
diu post eorum vestigia secuturum. Sed
ille, spreta bujus populi devotione, fide,
quam dederat, violata, & censuris Ec-
clesiasticis vilipensis, ægotantem se si-
mulans, ad consuetas Regni sui delicias
rediit.

Attendite igitur, & videte, si est
dolor, sicut dolor Apostolicæ Sedis, Ma-
tris vestræ, toties, & tam crudelem in
modum deceptæ a filio, in quem tot bene-
ficia contulit, & in quo spem recuperan-
dæ Palæstinæ pridem posuerat. Pra-
terea Sacra Sedes, ne astuto Principi qua-
liscunque occasio aut species relinqueret-
tur, cur averteretur a Terræ sanctæ sub-
sidio, Episcoporum exilia, spoliationem,
captivitatem, injuriasque ac mala innum-
mera, Ecclesiis, viris Religiosis, & Cle-
ricis irrogata, interim dissimulavit, ut
nihil dicamus de querelis populorum, No-
biliumque, ex Patrimonio Ecclesiæ Ro-
manæ, contra ipsum clamantium. Clau-
dit Epistolam Papa, denuncians, Fride-
ricum

ricum Imperatorem anathemate esse Sæcul. XIII.
 confixum, cui se sua voluntate subjecis- A. C. 1227.
 set, & graviores pœnas, si contumax a-
 nimus flecti non possit, scilicet Deposi-
 tionem, minatur. Hæc est Gregorii Pa-
 pæ Epistola.

§. XXXVIII.

Imperatoris Apologia.

Non defuit Friderico Imperatori, quod Abb. Ursp.
 responderet; sed Capuam reversus, p. 324.
 eodem mense Novembri, data ad Ger-
 mania Principes prolixa Epistola, totam
 vitæ suæ seriem repetebat, cumulabat-
 que conquerendi causas, quas sibi con-
 tra Pontifices esse jactabat; hos enim
 speciem præbentes, quasi sibi infanti Re-
 gnum custodirent, illud imminuisse, Ot-
 tonem ad Imperium, se præterito & spre-
 to, evexisse, ac reliqua, a nobis supe-
 rius memorata. Excusabat, quod hoc Ric. S. Ger.
 anno navigationem non suscepisset, no- p. 991.
 tissimo omnibus morbo, ajebatque, præ-
 miis se potius quam pœnis ab Ecclesia
 afficiendum fuisse, ob sumtus in expedi-
 tionem sacram impensos. Tandem Pon-
 tificem excusationem suam, quam ei per
 Nuncios exponi jussisset, rejecisse que-
 rebatur. Eamdem Apologiam Frideri-
 cus Romam misit, usus opera cujusdam Matth. Par.
 Magistri, nomine Rosfridi, Beneventani, 1228.
 qui eam in Capitolio, consentientibus
 D d d 3 Roma-